

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 lutego 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

(Sprawa C-673/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Azyl i imigracja – Dyrektywa 2008/115/WE – Artykuły 3, 4, 6 i 15 – Uchodźca przebywający nielegalnie na terytorium państwa członkowskiego – Zastosowanie środka detencyjnego w celu przekazania do innego państwa członkowskiego – Status uchodźcy w tym innym państwie członkowskim – Zasada non-refoulement – Brak decyzji nakazującej powrót – Zastosowanie dyrektywy 2008/115]

(2021/C 138/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: M, A, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Strona przeciwna: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, T

Sentencja

Artykuły 3, 4, 6 i 15 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie umieściło w ośrodku detencyjnym obywatela państwa trzeciego nielegalnie przebywającego na jego terytorium w celu przymusowego przekazania tego obywatela do innego państwa członkowskiego, w którym posiada on status uchodźcy, w sytuacji gdy ów obywatel odmówił zastosowania się do nałożonego na niego nakazu udania się do tego innego państwa członkowskiego, a nie istnieje możliwość wydania wobec niego decyzji nakazującej powrót.

⁽¹⁾ Dz.U. C 423 z 16.12.2019.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 25 lutego 2021 r. – VodafoneZiggo Group BV / Komisja Europejska

(Sprawa C-689/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Sieci i usługi łączności elektronicznej – Dyrektywa Rady 2002/21/WE zmieniona dyrektywą 2009/140/WE – Konsolidacja rynku wewnętrznego w zakresie łączności elektronicznej – Artykuł 7 ust. 3 i 7 – Projekt środka udostępniony przez krajowy organ regulacyjny – Rynek hurtowego zapewnienia dostępu w określonej lokalizacji w Niderlandach – Wspólna znacząca pozycja rynkowa – Uwagi Komisji Europejskiej przekazane krajowemu organowi regulacyjnemu – Spoczywający na krajowym organie regulacyjnym obowiązek uwzględnienia ich w jak największym stopniu – Zakres – Artykuł 263 TFUE – Skarga o stwierdzenie nieważności – Dopuszczalność – Akt zaskarżalny – Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej]

(2021/C 138/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: VodafoneZiggo Group BV (przedstawiciele: W. Knibbeler, A. Pliego Selie i B.A. Verheijen, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Nicolae i G. Braun, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) VodafoneZiggo Group BV zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 372 z 4.11.2019.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 25 lutego 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – Novo Banco SA / Junta de Andalucía

(Sprawa C-712/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Swoboda przedsiębiorczości – Swobodny przepływ kapitału – Podatki – Podatek obciążający przechowywane przez instytucje kredytowe depozyty klientów – Odliczenia podatkowe przyznane wyłącznie instytucjom mającym siedzibę lub placówki na terytorium wspólnoty autonomicznej Andaluzji – Odliczenia podatkowe przyznane wyłącznie w odniesieniu do inwestycji związanych z projektami realizowanymi na terytorium tej wspólnoty autonomicznej – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 401 – Zakaz poboru innych podatków krajowych, które mogą być uznane za podatki obrotowe – Pojęcie „podatku obrotowego” – Zasadnicze cechy charakterystyczne VAT – Brak]

(2021/C 138/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Novo Banco SA

Strona przeciwna: Junta de Andalucía

Sentencja

- 1) Swobodę przedsiębiorczości ustanowioną w art. 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do odliczeń od kwoty brutto podatku obciążającego depozyty wnoszone przez klientów instytucji kredytowych, których siedziba główna lub placówki znajdują się na terytorium danego regionu państwa członkowskiego:

- stoi ona na przeszkodzie odliczeniu w wysokości 200 000 EUR od kwoty brutto tego podatku przysługującemu instytucjom kredytowym, których siedziba znajduje się na terytorium tego regionu;
- nie stoi ona na przeszkodzie odliczeniu od kwoty brutto wspomnianego podatku wynoszącemu 5 000 EUR na każdą placówkę znajdującą się na terytorium tego regionu, względnie 7 500 EUR w przypadku każdej placówki znajdującej się w gminie liczącej mniej niż 2 000 mieszkańców, chyba że odliczenie to prowadzi w rzeczywistości do nieuzasadnionej dyskryminacji ze względu na miejsce siedziby odnośnych instytucji kredytowych, czego zweryfikowanie należy do sądu odsyłającego.